

EL MALALT IMAGINARI

(Molière)

Adaptació: ADELAIDA FRÍAS

per a joves entre dotze i divuit anys

<http://www.obresdeteatre.com>

- 30 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

- 1- MALALT (Argan)
- 2- MINYONA (Tonieta)
- 3- FILLA (Angèlica)
- 4- GERMANA PETITA (Clara)
- 5- ESPOSA (Belina)
- 6- NOTARI (Bonafè)
- 7- NOI (Cleante)
- 8- METGE CAPÇALERA (Purgon)
- 9- FILL METGE (Tomàs)

Al centre una butaca. Contra la paret un tauleta amb medicaments i una campaneta. Al costat una cadira amb cinc coixins. Uns llençols per plegar dins un cove. Per la dreta se surt al rebedor que dóna al carrer. Per l'esquerra s'entra a la resta de la casa.

ESCENA 1

MALALT : — (*entra al dormitori per l'esquerra*) **Tonietaaaa!**

(*s'asseu a la butaca i crida més*) **Tonietaaa!!! Que no em sents?**

(*rebufa, irritat*) **Però es pot saber què fa!**

Tonietaaaa!!!! Dimoni de dona! (*toca la campaneta com un boig*)

Entra la Minyona per l'esquerra amb una escombria a la mà.

MINYONA : — **Ja vaaaaa!**

MALALT : — **Ja era hora, ous podrits!**

MINYONA : — (*simulant*) **Aaaai, quin cop al cap! M'ha fet córrer tant que m'he picat contra el porticó!**

MALALT : — (*la renya*) **Com és que has trigat tant?**

MINYONA : — (*crida per no sentir-lo*) **Aaaai, quin mal!**

MALALT : — **I si m'hagués estat morint?**

MINYONA : — (*exagerant*) **Ai, ai, aaai !!!!!**

MALALT : — **Calla bandarria!**

MINYONA : — **Aaaai**

MALALT : — **Calla, que t'estic renyant!**

MINYONA : — (*impertinent*) **I jo m'estic queixant! Aaaai!**

MALALT : — **Molt bé; prou! Deixem-ho.**

MINYONA : — (*sospira*) **Ara s'està millor.**

MALALT : — **Digues; què tal ha sortit, avui, el que he fet a l'orinal?**

MINYONA : — Jo què sé! Que hi fiqui el nas el doctor Purgon, que és ell qui cobra les lavatives.

MALALT : — Ets una descarada! Porta'm els medicaments, que ja em toquen!

MINYONA : — *(li fa prendre els medicaments)* Es fa d'or, el metge a costa seva.

M'agradaria saber quina malaltia és aquesta, que no es cura mai!

MALALT : — Ets una ignorant! Què saps tu, de medecina?

(...)

ESCENA 3

GERMANA : — Hola pare, bon dia.

MALALT : — Bon dia, Clara. Angèlica, filla meva, t'he de dir una cosa que segurament no t'esperes gens.

Durant tot el diàleg, la germaneta riu, pica de mans i s'abraça a la filla, compartint les seves emocions.

FILLA : — Què és?

MALALT : — T'han demanat en matrimoni.

Les dues germanes es miren i a l'Àngèlica se li escapa el riure.

MALALT : — Què passa; et fa riure? Ai, com sou les noies! Ja veig que no cal que et preguntis si et vols casar!

FILLA : — Si a tu et sembla bé, pare... Jo faré el que manis.

MALALT : — Així m'agrada, que siguis obedient. Doncs no em parlem més, perquè ja he acceptat la proposta.

MINYONA : — Per fi feu alguna cosa de profit!

MALALT : — I això que a la meva esposa li agradaria tant que us féssiu monges totes dues...!

MINYONA : — Sí, ja; la poca vergonya té bones raons!

GERMANA : — Pare, però tu no ho permetràs mai, oi?

MALALT : — Ja ho veus, filla: la Belina no volia de cap manera que l'Angèlica es casés, però jo, ja he donat la meva paraula.

FILLA : — Gràcies, pare, és genial!

MALALT : — Encara no he vist el noi, però m'han dit que m'agradarà i que a tu també.

FILLA : — I tant que sí!

MALALT : — *(sorprès)* Que el coneixes?

L'Angèlica consulta la minyona amb la mirada, i la Tonieta l'anima amb el cap a explicar la veritat.

FILLA : — Ja que hi estàs d'acord, et puc dir que ens hem conegut fa un parell de mesos per casualitat...

MINYONA : — I s'han caigut tan bé, que ara el noi la demana!

MALALT : — Això no m'ho han dit, veus. Però si tots dos esteu contents, millor que millor! Diuen que és un jove molt ben plantat.

GERMANA : — És veritat.

La Filla fa que sí amb el cap, encantada.

MALALT : — Molt agradable, molt assenyat...

GERMANA : — Moltíssim.

La Filla continua assentint amb un somriure.

MALALT : — Que parla grec i llatí...

FILLA : — Això no ho sabia.

- MALALT** : — I que es treu la carrera de metge d'aquí tres dies.
- FILLA** : — De metge?
- MALALT** : — No t'ho ha dit?
- FILLA** : — No. Qui t'ho ha dit a tu?
- MALALT** : — El doctor Purgon.
- GERMANA** : — El doctor Purgon el coneix?
- MALALT** : — Com vols que no el conegui, si és el seu fill?
- FILLA** : — En Cleante, fill del Doctor Purgon?
- MALALT** : — Quin Cleante? T'estic parlant d'en Tomàs! Que et passa ara?
- FILLA** : — És que... No estàvem parlant del mateix noi...
- MALALT** : — Ah, no? Doncs està claríssim. El teu promès és en Tomàs Purgon i aquesta tarda vindrà amb el seu pare perquè us conegueu.
- MINYONA** : — Però està com un llum, vostè! Si la nena li està dient que està enamorada d'en Cleante!
- MALALT** : — Tu no t'hi fiquis, insolent!
- MINYONA** : — Però a sant de què vol casar la seva filla amb algú que no coneix?
- MALALT** : — La meva filla estarà encantada de que el seu pobre pare malalt tingui un metge a la família!
- MINYONA** : — Malalt? Però si vostè està més sa que jo!
- MALALT** : — Com t'atreveixes! (*s'aixeca*)

(...)

ESCENA 9

(...)

FILLA : — És greu?

CLEANTE : — Molt greu!

GERMANA : — Té remei?

CLEANTE : — Sempre hi ha remei!

FILLA : — Què li passa?

CLEANTE : — És el pulmó!

GERMANA : — El doctor Purgon diu que és el fetge!

CLEANTE : — Ignorant! És el pulmó! Té gana a l'hora de menjar?

FILLA : — Sí, senyor.

CLEANTE : — El pulmó. Li agrada beure una mica de vi?

GERMANA : — Sí, senyor.

CLEANTE : — El pulmó. Li agafa una mica de son, després de dinar?

FILLA : — Sí, senyor.

CLEANTE : — El pulmó, el pulmó, us dic! I què li recepta, el seu metge?

GERMANA : — Dues lavatives diàries, i tots aquests medicaments.

CLEANTE : — Ignorant! Prou de lavatives! (*mira els medicaments*) **Increïble!**

Com és possible! Llenci tot això!

FILLA : — Vol dir?

CLEANTE : — Què li fa menjar el doctor Purgon?

GERMANA : — Verdureta bullida sense sal, arròs blanc...

FILLA : — ... i pomes al forn.

CLEANTE : — Misericòrdia! És que voleu matar aquest home d'inanició?

FILLA : — Doncs què hem de fer?

CLEANTE : — Uns bons rostits, peix a la brasa, llenties amb xoriço...

Això el farà ressuscitar!

GERMANA : — Ho sents pare?

El malalt es llepa els llavis.

CLEANTE : — I què fan aquestes finestres tancades com si fos de nit?

GERMANA : — És perquè el pare no es refredi.

CLEANTE : — No, no, no! Obriu-ho tot! Li ha de tocar l'aire i el sol! No veieu
que es florirà! *(les filles obren les finestres)*

FILLA : — És que el doctor Purgon...

CLEANTE : — *Ignorantus, ignoranta, ignorantum!* No em parleu d'aquest
farsant!

GERMANA : — Un farsant?

CLEANTE : — Sí; un metge que fa tot el possible perquè estigueu malalt i
anar cobrant cada dia!

FILLA : — *(escandalitzada)* Un farsant! El doctor Purgon!

CLEANTE : — I ara disculpeu, però m'esperen altres malalts. Ha estat molt
interessant. Adéu, senyor Argan. Senyoretetes. *(s'inclina)*

En Cleante surt per la dreta.

FILLA : — Però si ni tan sols ha cobrat!

GERMANA : — Espereu, doctor Gensana!

(la filla i la germaneta corren al seu darrere)

MALALT : — Uns bons rostits, peix a la brasa, llenties amb xoriço...! Mmmm...

ESCENA 10

Torna la minyona per la dreta.

MINYONA : — No s'ho creurà, senyor! No ha volgut cobrar res!

Diu que la seva guarició és el millor pagament.

MALALT : — Molt assenyat.

MINYONA : — Quina diferència amb el doctor Purgon!

MALALT : — Uns bons rostits, peix a la brasa, llenties amb xoriço... Mmmm

MINYONA : — Què contenta es posarà la seva esposa!

MALALT : — M'estima tant, pobreta!

MINYONA : — (*irònica*) Pobreta. Vol saber quant l'estima?

MALALT : — Moltíssim! Més que ningú!

MINYONA : — Ah, no! Això no! Les seves filles se l'estimen molt més!

MALALT : — Bah, no saps el que dius.

MINYONA : — Que no? Fem apostes! Em jugo el sou d'un mes que l'estimen més les filles que l'esposa.

MALALT : — (*temptat per l'avarícia*) El sou d'un mes?

MINYONA : — Si perdo, no cobro. Però si guanyo, cobro doble.

MALALT : — I com t'ho faràs per saber qui m'estima més?

MINYONA : — Faci's el mort.

MALALT : — Qui? Jo?

MINYONA : — De pressa, que ve algú!

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com